

Een snaar raken in het verzorgingstehuis

JACOB HAAGSMA

SNEEK Stichting Muziek In Huis vierde een jubileum en de nieuwbouw van de Frittemahof werd ingewijd. Met een bijzonder concert, van pianisten Daniël Wayenberg (84) en Martin Oei (18).

Vijftien jaar bestaat stichting Muziek In Huis. Maar wat echt telt, zegt oprichter Nico de Gier, is dat de stichting in die vijftien jaar zo'n 7500 concerten organiseerde, dus iets van 650 per jaar. Allemaal in verpleeg- en verzorgingstehuizen, revalidatiecentra en dergelijke.

Dat wordt gevierd met een reeks concerten van de beroemde pianist Daniël Wayenberg (84) en zijn jonge protegé, Martin Oei. Voor Durk Bruinsma, locatiemanager van zorggroep Tellens, is het concert in het gloednieuwe atrium van de Frittemahof in Sneek vooral de vuurproef: hoe zal die ruimte zich akoestisch houden?

Tellens is trouw afnemer van de concerten van Muziek In Huis. Nico de Gier, hoboïst van huis uit, nam het initiatief, nadat een gehoorbeschadiging na een middenoorontsteking een mooie muzikale carrière in de weg stond. Maar de kiem werd al eerder gelegd, rond 1987, toen hij „omdat ik anders de huur niet kon

betalen”, eventjes als schoonmaker in een ziekenhuis werkte.

„In die tijd werden er net een paar optredens van mij uitgezonden op de radio. Ik luisterde daarnaar met die patiënten. Ik zag hoe het die mensen ontroerde. Daar is de kiem voor dit initiatief gelegd. Met muziek kun je echt bijdragen aan de kwaliteit van leven.”

Locatiemanager Bruinsma hoorde het zelf nog van een bewoner, die er eigenlijk nooit aan toe was gekomen om naar een concert te gaan: vier kinderen, niet breed, echtgenote was er niet zo van. „En die zit hier zomaar bij dit concert. Hij keek er erg naar uit.”

Grote namen als Wayenberg en Bakker doen mee, maar ook jong talent. Het hoeft geen dure grap te zijn: tehuizen betalen 7 euro per toehoorder, verschillende particuliere fond-

sen doen er dan nog 3 euro per persoon bij. „We doen dit zonder overheidsgeld”, zegt De Gier met enige trots. En nu maar hopen dat de instellingen niet te veel worden afgeknepen. „De overheid is onbetrouwbaar in zijn regelgeving”, zegt Bruinsma, „maar we gaan ervan uit dat we er nog wel even mee door kunnen gaan. Dit raakt echt een snaar, we zijn blij dat we ermee begonnen zijn.”

Dan gaan Wayenberg en Oei achter de vleugel zitten – de Blüthner van de stichting zelf, uit 1924. Het is een mooie combinatie, een aanstormende pianoleeuw en „een stervend oud lijk”, zoals Wayenberg het zelf zegt. Ze spelen een programma met Brahms, Bizet, Chopin, Liszt. Het klinkt als een klokje in deze nagelnieuwe zaal. Het grijze publiek luistert uiterst aandachtig, knikkebollen is er niet bij.

Dat is ook de laatste activiteit die zich laat afficheren met Wayenberg, een uiterst vitale en, ook los van het toetsenbord, welbespraakte man, die graag herinneringen ophaalt aan zijn optredens met het betreurde Frysk Orkest. „De politiek wil de klassieke muziek kapot maken, lijkt het wel.” Maar gelukkig zijn er dan dit soort initiatieven.

> www.muziekinhuis.nl

‘De politiek wil de klassieke muziek kapot maken, lijkt het wel’

Daniël Wayenberg en Martin Oei aan de vleugel in het Sneker tehuis Frittemahof. FOTO NIELS WESTRA